

A Fővárosi Ítéletábra a Balogh, B. Szabó, Jean és Társai Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Bihary Ákos ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a Kelemen, Mészáros, Sándor & Társai Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Balázs Gábor ügyvéd) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen személyhez fűződő jog megsértése miatt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 2013. december 10. napján kelt 22.P.22.737/2012/16. számú ítélete ellen az alperes részéről 18. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatja, és a jogsértés megállapítására vonatkozó rendelkezést akként pontosítja, hogy az alperes a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát sértette meg.

Az elégtételadásra vonatkozó rendelkezést megváltoztatja, és az alperest arra kötelezi, hogy tizenöt napon belül az ítéletben megállapított jogsértést magánlevélben ismerje el, és fejezze ki sajnálkozását a felperes felé az elkövetett jogsértésért, továbbá a felperest feljogosítja ezen magánlevél nyilvánosságra hozatalára.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 20.000 (Húszezer) forint + áfa fellebbezési költséget, továbbá a Magyar Államnak külön felhívásra 64.000 (Hatvannégyezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

A ... -i nyomtatott és online számában „...” címmel, „...” alcímmel jelent meg az alperessel, mint a ..., ..., a ... készített interjú. Az interjú során az alperes részéről többek között elhangzott az alábbi közlés: „...A tüntetést pedig az az felperes neve szervezte, aki 600 hektárnyi állami földterületet bérel ... és a környéken, és éveken át nem fizette a bérleti díjat. Éppen ... intézte el, hogy ... részletfizetést kapjon az NFA-tól a 27 millió forintos bérleti díj-hátralékára. Kizárólag azok vonják kétségbe a pályázatok jogszerűségét, akik alulmaradtak a nyertesekkel szemben.”

A felperes a közlés valótlanak tartott tényállításai okán helyreigazítási kérelemmel fordult a ... Szerkesztőségéhez, melynek alapján az újság az alábbi tartalmú helyreigazítást közölte: „Helyreigazítás: A ... -i lapszámában és online-on megjelent „...” című cikkben nem felel meg a

valóságnak, hogy felperes neve hatszáz hektárnyi állami földterületet bérel ... és környékén, és éveken át nem fizette a bérleti díjat. Ugyancsak nem felel meg a valóságnak, hogy ... intézte el, hogy felperes neve részletfizetést kapjon az NFA-tól a 27 millió forintos bérletidíj-hátralékra."

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes annak valótlan állításával, miszerint 600 hektárnyi állami földterületet bérel ... és környékén, éveken át nem fizette a bérleti díjat, továbbá ... intézte el, hogy részletfizetést kapjon az NFA-tól a 27 millió forintos bérleti díj hátralékára, megsértette a jóhírnév védelméhez fűződő jogát. Kérte az alperes eltiltását a további jogsértéstől, kötelezését megfelelő nyilvánosság biztosítása mellett elégtétel adására akként, hogy az alperes az interjúban elhangzott valótlan állításainak cáfolatát, bocsánatkérő nyilatkozatát tartalmazó közleményét a ..., a ... változatában, valamint a ... honlapján saját költségén fizetett közleményként tegye közzé. Kérte továbbá marasztalását 1.000.000 forint kártérítés megfizetésében.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes a ... -ai nyomtatott és online számában a „...” című cikkben tett azon valótlan tartalmú nyilatkozatával, hogy a felperes hatszáz hektárnyi állami földterületet bérel ... és környékén, 27 millió forintos bérleti díj tartozást halmozott fel, ... intézett részére részletfizetési lehetőséget a bérleti díj hátralékra, megsértette a felperes személyhez fűződő jogait.

Az alperest a további jogsértéstől eltiltotta.

Kötelezte, hogy az alábbi tartalmú közleményt a .. a kifogásolt interjúval azonos helyen, a ... változatában, valamint a ... honlapján a kezdőlapon saját költségén jelentesse meg: Tájékoztatom a nyilvánosságot, hogy a ... -ai nyomtatott és on-line számában megjelent, ... és ... által velem készített interjúban, mely „...” címmel jelent meg, több állítás nem felel meg a tényeknek.

1. Nem felel meg a valóságnak, hogy „felperes neve 600 hektárnyi állami földterületet bérel ... és környékén, és éveken át nem fizette a bérleti díjat”.

2. Ugyancsak nem felel meg a valóságnak, hogy ... intézte el, hogy ... részletfizetést kapjon az NFA-tól a 27 millió forintos bérleti díj hátralékára, mivel felperes neve bérleti díj tartozása nem volt sem a Magyar Állammal, sem pedig az NFA-val szemben.

A jóhírnév megsértésére alkalmas, hamis állításokért felperes nevetől ezúton elnézést kérek. alperes neve."

Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 800.000 forint nem vagyoni kártérítést, 88.100 forint perköltséget, az állam javára felhívásra 84.000 forint le nem rótt illetéket.

Egyekben a keresetet elutasította.

A Ptk. 78. § (1) bekezdésében foglalt szabályozás alapján a jogvitában azt vizsgálta, hogy a kereset tárgyává tett állítások megfelelnek-e a valóságnak. Utalt arra, hogy ennek bizonyítása az alperes kötelezettségét képezte. Az alperes ugyanakkor maga sem vitatta, hogy nem a felperes, mint természetes személy bérelt állami földterületet, nem a felperesnek halmozódott fel tartozása, melyre vonatkozóan részletfizetési igény merült fel, hanem a ..., melynek a felperes az ügyvezetője, illetve

résztulajdonosa. A társaság cégkivonatából állapította meg, hogy a felperes négy másik személy mellett tagja a cégnek, illetve annak egyik ügyvezetője. Idézte a 2006. évi IV. törvény (Gt.) 4. §-ában foglalt szabályozást, valamint kifejtette azt, hogy a név arra szolgál, hogy a személy magát másoktól elkülönítésre alkalmas módon megjelölje.

Nem osztotta az alperes azon álláspontját, mely szerint a köznap szöhasználatban az újságot olvasók értelmezésében az adott jogviszonyt illetően a felperes a résztulajdonában és ügyvezetése alatt álló társasággal azonosítható, különös tekintettel a társaság közhasznú jellegére, illetve arra a tényre, hogy a felperes a nonprofit kft-nek csupán az egyik tagja, kisebb részben tulajdonosa, egyik ügyvezetője. Mindebből, valamint a nonprofit társaságokra vonatkozó jogszabályi rendelkezésekből arra a következtetésre jutott, hogy a felperesre vonatkozóan megtevé alperesi állítások valótlank, a felperes, mint természetes személy az ügyvezetése alatt álló gazdasági társasággal nem azonosítható.

Nem értett egyet azon alperesi védekezéssel sem, miszerint a kereset tárgyává tett közlés nem lépte túl a szabad véleménynyilvánítás határait, tekintettel arra, hogy az alperes egyértelműen tényállításokat közölt.

Miután a természetes személy a közhasznú társasággal nem azonosítható, nem tartotta indokoltnak ... tanúkenti meghallgatását, a per eldöntése szempontjából annak nincs jelentősége, hogy a közhasznú társaságnak mennyi bérleti díj tartozása volt, arra milyen körülmények között kapott részletfizetési lehetőséget.

Kifejtette, hogy a felperes maga is politikus, egy pártként bejegyzett szervezet vezetője, ezáltal tőrési kötelezettsége tágabb, mint más magánszemélyeknek. A tőrési kötelezettsége körébe azonban nem fér bele az, hogy az alperes őt, mint magánszemélyt a részbeni ügyvezetése alatt működő társasággal azonosítsa.

Tényként állapította meg, hogy a felperes számára további súlyos sérelmet jelentett az is, hogy az alperes valótlank tényállításait más hírközlő szervek is átvették, közöttük az ..., amely ugyancsak helyt adott a felperes helyreigazítási kérelmének. Az interjúban elmondottak tehát további közléseknek is forrásává váltak, mindez a felperes hitelét súlyosan rontotta. ... tanúvallomása alátámasztotta azt, hogy az alperes által állítottak a felperes szakmai köreikben ismertté váltak, a felperes magyarázkodásra kényszerült az alperes által tett tényállításokkal kapcsolatban.

Minderre figyelemmel az első fokon eljáró bíróság megállapította az alperes által elkövetett jogsértést, a Ptk. 84. § (1) bekezdés b) pontja alapján az alperest a további jogsértéstől eltiltotta, míg a c) pont alapján helyt adott a felperes által előterjesztett kérelemnek megfelelően az elégtételadásra irányuló keresetnek. A Ptk. 84. § e) pontja alapján döntött a nem vagyoni kártérítés megfizetésére irányuló kérelem tárgyában. A felperesi előadás és a tanúvallomás alapján bizonyítottnak találta azt, hogy az alperes valótlank tényállításai a felperes iránti bizalmat megingatták, tekintélyét csorbították. Az összecszerűséget mérlegelési jogkörében határozta meg.

Hangsúlyozta, hogy a közszereplőnek nem csak a tőrési kötelezettségük nagyobb a vélemények, bírálatok tekintetében, hanem a felelősségük is a közléseik, nyilatkozataik valóságtartalmát illetően, miután azok a közvélemény előtt széles körben válnak ismertté.

A perköltségviselés körében a Pp. 78. §-a alapján határozott, figyelemmel az Itv. 59. § (1) bekezdésének rendelkezésére is.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az első fokú ítélet keresetnek helyt adó részében történő megváltoztatását és a felperes keresetének teljes elutasítását kérte.

Előadta, hogy az első fokú bíróság a tényállását pontatlanul állapította meg, mivel a felperes nem csupán tagja, hanem vezetője is az

Megalapozatlannak tartotta az első fokú ítélet azon tényállási megállapítását, mely szerint a ... újságíróinak azt állította volna, hogy a felperes bérelt állami területet, a felperes halmozott fel bérleti díj tartozást és a felperes kapott részletfizetést. Kétségtelen, hogy az újságban megjelent cikk az állításait úgy tünteti fel, mintha azok a felperesre vonatkoztak volna és nem az általa vezetett gazdasági társaságra, azonban később megjelent olyan újságcikk is, amelyben vonatkozó állításait már úgy tüntetik fel, hogy azok a felperes által vezetett gazdasági társaságra és nem a felperes személyére vonatkoztak. Megítélése szerint nem tehető felelőssé azért, ha nyilatkozatát az újságírók pontatlanul hivatkozzák, idézik.

Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a felperes bizonyítási terheként határozta meg azt, hogy a sérelmesnek tartott tényállítás személyére vonatkozik és az alperestől származik. A bíróság felhívása ellenére ugyanakkor a felperes e körben semmilyen bizonyítási indítványt nem terjesztett elő.

Az első fokú ítélet nem tért ki arra, hogy milyen bizonyítékok alapján állapította meg azt, hogy kijelentései a felperesre vonatkoztak és nem a felperes által vezetett gazdasági társaságra, mint ahogy nem tér ki arra sem, hogy a felperes nem tett eleget az őt terhelő bizonyítási kötelezettségnek.

Alaptalannak és szükségtelennek tartotta az első fokú ítéleti tényállásban a ...-blog bejegyzésére való utalást, amely szerint a blogbejegyzés a perbeli cikkel megegyező tartalmú volt. A felperes pertaktikája ugyanis arra irányult, hogy a ...-blog bejegyzése tekintetében is felelőssé tegye, holott az internetes napló csak érintőlegesen foglalkozott a felperes személyével.

Álláspontja szerint megalapozatlan és indokolatlan az első fokú ítélet azon védekezése tekintetében elfoglalt álláspontja, mely szerint a köznapis szóhasználatban, a köznapis emberek, újságolvasók értelmezésében, egy magánszemély tulajdonában, ügyvezetése alatt álló gazdasági társaságot azonosítanak a magánszeméllyel. E kérdés megítélése során nincs jelentősége annak, hogy az adott gazdasági társaság nonprofit jelleggel működik-e vagy sem. Jelentősége annak van, hogy a felperes személyes megnyilatkozásai szerint az általa vezetett gazdasági társaság tevékenységére büszke, a céggel mintegy azonosítja önmagát. Nyilvánvaló, hogy a köznapis emberek, az újságolvasók a felperest egyértelműen összekötik, azonosítják a

Valótlannak tartotta azon megállapítást is, hogy a ... cikkében közölt állításokat átvette volna a ..., mint ahogy az is, hogy helyt adott volna a felperesi helyreigazítási kérelemnek. Ténylegesen az ... a ...-blog bejegyzését vette át, e tekintetben adott helyt a helyreigazítási kérelemnek. Erre tekintettel megalapozatlan az elégtételadásra irányuló kérelem azon része, mely szerint az ... honlapján is elégtételt kellene adnia.

Megítélése szerint ... tanúvallomása nem igazolta azt, hogy a ... cikkében közölt állítások a felperes szakmai köreiből ismertté váltak, azokkal kapcsolatosan magyarázkodásra kényszerült. A cikkben írtak nem kaptak olyan nyilvánosságot, ami árthatott volna a felperesnek, ellentétben az országos

nyilvánosságot kapott ...-blog bejegyzéssel. A tanú vallomásában erre a blogbejegyzésre hivatkozott.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az első fokú határozat helybenhagyását indítványozta. Perbeli álláspontját fenntartva hivatkozott arra, hogy a perbeli interjú során az alperes nyilvánvalóan és egyértelműen valótlan tényeket közölt, személyét név szerint említve. Félreértésről nem lehet szó, a valótlan tartalmú nyilatkozatok egyértelműen rá, mint magánszemélyre vonatkoznak, ennek bizonyítása a perben megtörtént. Annak ténye, hogy valaki tagja, kisebbségi tulajdonosa, ügyvezetője egy gazdasági társaságnak, nem tesz egyenlőséget a cég és a magánszemély között. Ezt nem alapozza meg az sem, hogy büszke a ... által elért eredményekre. Megítélése szerint a ...-blog bejegyzés tartalmát az elsőfokú bíróság nem értékelte az alperes terhére. Az ... által megjelentetett közlemény tartalma bár bővebb, de az megfelelt a ... megjelent cikkben tett alperesi állításoknak. A jogvitában ... tanú vallomásával a nem vagyoni kárigényét megfelelőképpen alátámasztotta.

Az alperes fellebbezése nem alapos.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között bírálhatta felül.

Az elsőfokú bíróság a perben szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a rendelkezésre álló bizonyítékokat a Pp. 206. §-ának megfelelően helyesen, okszerűen értékelve helytálló tényállást állapított meg és az abból levont jogkövetkeztetései megalapozottak voltak. Az elsőfokú bíróság ítélete tényállási részében írt azon megállapítás, miszerint a felperes az ... tagja, a perbeli jogvita eldöntése szempontjából jelentőséggel nem bírt, figyelemmel arra is, hogy az indokolás további részében kifejtésre került, hogy a felperes egyben a párt elnöke is.

A jogvitában alkalmazandó régi Ptk. 78. § (1) bekezdése értelmében a személyhez fűződő jogok védelme kiterjed a jóhírnév védelmére is, a (2) bekezdés alapján a jóhírnév sérelmét jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő, valótlan tényt állít, híresztel, vagy való tényt hamis színben tüntet fel.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított jogsértés vonatkozásában kifejtett jogi indokolással és a személyiségi jogsértés megállapítása tárgyában meghozott döntéssel egyetértett, azzal a pontosítással, hogy a határozat rendelkező részében megjelölt közlésekkel az alperes a felperes jóhírnévhez fűződő jogát sértette meg.

A fellebbezési érvek mentén a Fővárosi Ítéltábla a következőkre kíván rámutatni.

A per kezdeti szakában az alperes maga sem vitatta azt, hogy a kereset tárgyává tett állításait személy szerint a felperesre vonatkozóan tette meg, utóbb hivatkozott az eljárás során arra, hogy a ... pontatlanul közölte nyilatkozatát. Ennek állítása mellett továbbra is fenntartotta azt az álláspontját, hogy nem tesz különbséget a felperes és a ... között.

Az alperesi állásponttal ellentétben a felperes a perben a ...ban megjelent interjú szövegével igazolta azt, hogy a kifogásolt állításokat személyére vonatkozóan tette meg az alperes. Ennek ellenkezőjét a jogvitában a Pp. 164. § (1) bekezdése értelmében az alperes bizonyíthatta volna, mindezt azonban személyes előadásán túlmenően semmilyen módon nem támasztotta alá. Ezen védekezésének igazolására nem volt alkalmas a ... változatában ...-án megjelent írás, ahol is már az szerepel, hogy az alperes a lapnak adott interjúban arra hívta fel a figyelmet, hogy a társaság éveken át nem fizette

a bérleti díjat, majd részletfizetést kapott az NFA-tól a több mint 27 millió forintos bérleti díj hátralékára. Ennek megítélése során nem volt figyelmen kívül hagyható az, hogy ezen sajtócikket megelőzően a ... a ...-i számában helyt adott a felperes sajtó-helyreigazítás iránti kérelmének, ugyanezen közléseket érintően a napilap nem közölhetett ismételt valótlan tartalmú írást. A hivatkozott írás önmagában nem bizonyítja megfelelőképpen azt - figyelemmel az alperes személyes nyilatkozatára is - , hogy az alperes a perbeli interjúban sem a felperes személyére vonatkozóan tette meg a valótlanak bizonyult tényállításait.

Kétségtelen, hogy bizonyos esetekben előfordul az, hogy a közvélemény és az átlagolvasó egy gazdasági társaságot azonosít a mögötte álló magánszeméllyel, ha az a cég az adott magánszemély tulajdona, és az adott társaság a közvélemény előtt a cég tulajdonosáról ismert. A perbeli esetben mindez nem állapítható meg, tekintettel arra, hogy a ... nem a felperes tulajdonát képezi, abban mindössze 4,5 % a tulajdonosi részesedése, a gazdasági társaság tulajdonosa további három civilszervezet és egy másik magánszemély, a cég ügyvezetése is kettős. A társaság a tényleges tulajdoni helyzet alapján nem azonosítható a felperessel, így jelentősége van annak, hogy a tárgybeli tartozás a magánszemélyt vagy a gazdasági társaságot terheli-e.

A perben bizonyítást nyert, hogy az alperes által hivatkozott tartozást nem a felperes, hanem a nonprofit kft. halmazta fel, ebből következően a részletfizetési kedvezményt is a társaság kapta. Az alperes semmivel nem támasztotta alá, hogy a felperes 600 hektárnyi állami földterületet bérelne.

A ...-blog bejegyzése nem képezte a kereset tárgyát, az ott megjelent közlésekre a felperes nem vagyoni kárigénye alátámasztásaként bizonyítékként hivatkozott, tekintettel arra, hogy az írás érintőleg foglalkozott személyével is.

Mindebből következően az első fokon eljáró bíróság a Ptk. 84. § (1) bekezdés a) pontja alapján jogszerűen állapította meg a személyiségi jogsértést és alkalmazta a 84. § (1) bekezdés b) pontja alapján a jogsértéstől való eltiltásra vonatkozó kötelezést.

A Fővárosi Ítéltábla helytállónak tartotta az elsőfokú bíróság nem vagyoni kártérítés megfizetésére vonatkozó rendelkezését is. Az elsőfokú bíróság megfelelően értékelte a felperest ért hátrányokat, melyek köztudomású tényként is elfogadhatók a Pp. 163. § (3) bekezdése alapján, de azokat a meghallgatott tanú vallomása is alátámasztotta. A mérlegeléssel megállapított összecszerűség megfelel a jogsértés súlyának, a felperest ért nem vagyoni hátrány kompenzálására alkalmas és szükséges.

Nem tartotta ugyanakkor megfelelőnek a másodfokú bíróság az elégtételadásra vonatkozó első fokú ítéleti rendelkezést. Szükségtelen a felperes által kért közleménynek a ...ban történő ismételt megjelentetése. A korábban megtörtént helyreigazításra figyelemmel ugyanabban a körben már megismerhetővé vált a jogsértés ténye, mint ahol megjelent a sértő tartalmú közlés. Időközben a ... is helyesbítő közleményt adott ki, így nem tartotta indokoltnak a másodfokú bíróság ezen sajtószerző útján sem az elégtételadás kifejezését, figyelemmel arra is, hogy az érintett sajtószerzők perben állása nélkül az adott sajtószerző a kért tartalmú - indokolatlanul terjedelmes - helyreigazító közlemény megjelentetésére nem kötelezhető, azaz még fizetett hirdetés útján sem biztosított a végrehajtás lehetősége. Mindezek alapján a másodfokú bíróság elegendőnek tartotta a magánlevélben történő bocsánatkérést a jogsértés elismerése mellett azzal, hogy a felperest feljogosította a magánlevél nyilvánosságra hozatalára.

A fentiekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett részét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, egyebekben helybenhagyta.

A perköltségviselés kérdésében a másodfokú bíróság a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján határozott és a pervesztes alperest kötelezte a felperes javára a 32/2003. (VIII. 22.) IM számú rendelet 3. § (2) bekezdése, (5) bekezdése, 4/A. §-a alapján megállapított mértékű ügyvédi munkadíjból álló fellebbezési költség viselésére a Pp. 217. § (1) bekezdésében kikötött teljesítési határidő mellett. Ugyancsak a pervesztes alperes köteles viselni a per tárgyi illetékfeljegyzési joga folytán előlegezett fellebbezési illetéket, figyelemmel a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésében foglaltakra is.

Budapest, 2015. január 27.

. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke - előadó bíró

Dr. Kisbán Tamás s.k.
bíró

Nyíróné dr. Kiss Ildikó s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő